

A young child with dark hair, wearing a blue long-sleeved shirt and blue pants, is sitting on a set of stone steps. The child's head is bowed, and their arms are crossed over their chest, suggesting a state of sadness or withdrawal. The background consists of several steps made of reddish-brown stone.

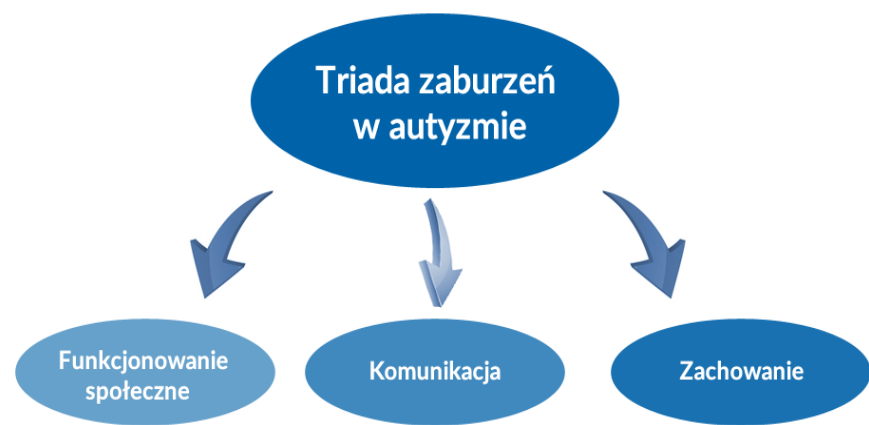
AUTYZM-CHOROBA DZIECIĘCA 21 HORMONU

Autyzm dziecięcy, autyzm wczesnodziecięcy (łac. autismus infantum), zespół Kanner'a – należące do spektrum zaburzeń autystycznych złożone zaburzenie rozwoju i funkcjonowania ośrodkowego układu nerwowego charakteryzujące się zakłóceniami zdolności komunikowania uczuć i budowania relacji interpersonalnych, zubożeniem i stereotypowością zachowań oraz trudnościami z integracją wrażeń zmysłowych.

Alienacja w świecie własnych przeżyć sprawiła, że zaburzenie to nazwano autyzmem, od stgr. (autós), co oznacza „sam” (nie należy go jednak mylić z autyzmem schizofrenicznym – terminem wprowadzonym do psychiatrii przez Eugena Bleulera). Obecnie autyzm dziecięcy przestał być samodzielną jednostką nozologiczną: w ICD-11 i DSM-5 został zastąpiony szerszą kategorią diagnostyczną zaburzenia ze spektrum autyzmu.

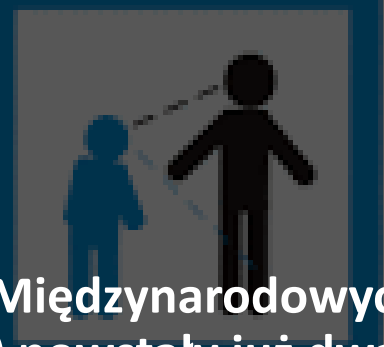
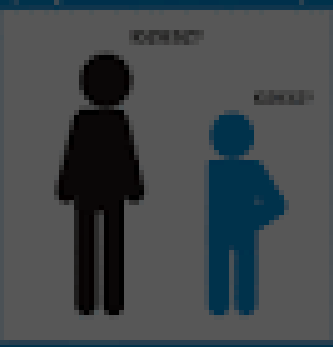
Autyzm poddaje się różnym formom terapii (zwłaszcza oddziaływaniom behawioralnym, edukacyjnym), które mogą istotnie poprawić funkcjonowanie osób, u których występuje, ale nie jest uleczalny – zaburzenie to utrzymuje się do końca życia. Zakres możliwej do osiągnięcia poprawy objawowej uzależniony jest m.in. od tego, jak wcześnie zaburzenie zostanie rozpoznane i jak wcześnie dziecko zostanie objęte odpowiednim programem terapeutycznym wspierającym jego rozwój.

Leczenie farmakologiczne ma znaczenie uzupełniające i umożliwia złagodzenie tylko części behawioralnych przejawów autyzmu lub objawów współwystępujących z nim zaburzeń. W przypadku autyzmu nie ma leków, które stanowiłyby przyczynową formę leczenia, ani leków, które usuwałyby osiowe dla niego dysfunkcje.

Według klasyfikacji ICD-10 autyzm dziecięcy należy do całościowych zaburzeń rozwoju, grupy zaburzeń rozpoczynających się wczesnie w rozwoju dziecka, przejawiających się jakościowymi zaburzeniami komunikacji, interakcji społecznych, zachowań, zainteresowań. Jego rozpoznanie jest uzasadnione, gdy pierwsze objawy pojawiają się w ciągu pierwszych trzech lat życia dziecka. W przypadku późniejszego początku objawów stosowane jest rozpoznanie autyzmu atypowego (F84.1 według klasyfikacji ICD-10).

AUTYZM- POMAGAMY CHORYM DZIECIOM

ECHOLALIA
(WYTAJANIE SŁÓW I ZDANI)

OBOKTNOŚĆ
NAJLEPIEJ

ŚMIECH, CH
NIEODPOWIEDZ
SYTUACJI

NIETYPOWE
KONTAKTY
WYRAŻANIE
POTRZEB

WYRAŻANIE
POTRZEB
UŻYWANIE
DOROSŁYCH

DOTYKANIA,
PRZYTUŁANIA
W KONTAKTACH
Z INNYMI DZIEĆMI

BEZUSTANNE
MÓWIENIE TYLKO
NA JEDEN TEMAT

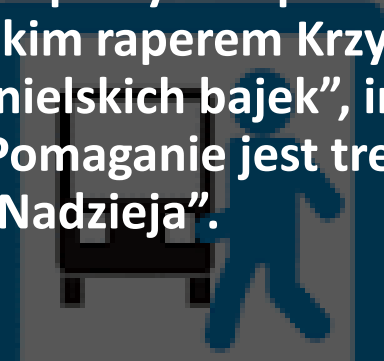
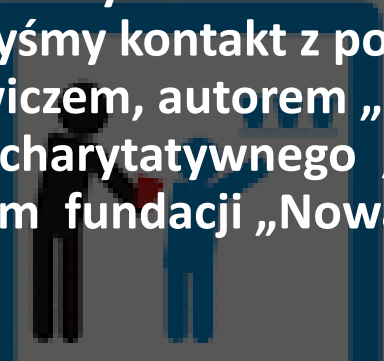
NAMNIEJ
NIEBARDZO
BEZ POWODU

WYRAŻANIE
POTRZEB
UŻYWANIE
DOROSŁYCH

MONOTONII, OPÓR
PRZED ZMIANAMI

PIĘDZ
ZŁAZIENIEM

W KONTAKTACH
Z INNYMI DZIEĆMI

Z okazji Międzynarodowych Obchodów Wiedzy o Autyzmie (2 kwietnia) powstały już dwa spektakle.

W roku 2014 został wystawiony pierwszy spektakl pod tytułem „Mały Książę czyli wielka opowieść o poznawaniu”. Gościem honorowym był Dawid Ogrodnik, który zagrał główną rolę w filmie zatytułowanym „Chce się żyć”. Drugi spektakl zatytułowany był „Tydzień w kolorze blue”. Był niezwykle, gdyż po raz pierwszy na scenie obok uczniów wystąpili ich rodzice. Przedstawienie składało się z siedmiu scenek, które ilustrowały podstawowe cechy charakterystyczne dla osób ze spektrum autyzmu. Dało to możliwość przybliżenia społeczeństwu odmienności w odczuwaniu i percepcji świata przez osoby dotknięte autyzmem. Podczas pracy nad przedstawieniem nawiązałyśmy kontakt z polskim raperem Krzysztofem Gorzkiewiczem, autorem „Anielskich bajek”, inicjatorem projektu charytatywnego „Pomaganie jest trendy” oraz działaczem fundacji „Nowa Nadzieja”.

Będąc realizatorkami projektu chciałyśmy się skupić na świecie zmysłów. U prawidłowo rozwijającego się dziecka występuje tzw. centralna koherencja, która polega na odbieraniu wszystkimi zmysłami konkretnego obiektu jako całości. U osób dotkniętych autyzmem postrzeganie jest rozbite na poszczególne elementy. Takie postrzeganie utrudnia lub uniemożliwia odbiór i zrozumienie przekazu emocjonalnego i społecznego. Zaburzenia w odbiorze i przetwarzaniu zmysłów (wzroku, słuchu, smaku, węchu, czucia) mogą być zakłócone na trzy sposoby – nadwrażliwości, niedowrażliwości i występowaniu tzw. białego szumu (nadwrażliwość - do mózgu przedostaje się zbyt duża ilość bodźców; zbyt mała wrażliwość – do mózgu dociera zbyt mała ilość bodźców; biały szum – przekaz płynący ze świata zewnętrznego jest zakłócony lub nie dociera do mózgu ze względu na szumy powstające w układzie przewodzenia). Percepcja zmysłowa określa ogólne możliwości funkcjonowania dziecka z autyzmem. Zmniejszanie deficytów w zakresie funkcjonowania zmysłów jest więc bardzo ważnym procesem w terapii dzieci dotkniętych autyzmem.

„Mamy talenty, czyli... Piękna i mądra bajka o troskach zająca Grajka” to spektakl, który poprzez oddziaływanie na świat naszych zmysłów niesie ze sobą ważne przesłanie – każdy człowiek jest неповtarzalny i jest obdarzony wyjątkowym talentem, a wspólne działania w atmosferze przyjaźni pomagają rozwijać te talenty i sprzyjają osiągnięciu celów.

Zabawa w teatr jest zarówno dla aktorów jak i dla opiekunów bardzo ciężką pracą, ale daje wielką satysfakcję. Można zaobserwować jak artyści stają się coraz bardziej otwarci, pokonują własne słabości i lęki, integrują się z innym, a na końcu osiągają swój wielki sukces.

O czym powinnaś/powinieneś pamiętać jeśli włączasz dziecko z autyzmem w przedstawienie teatralne?

1. Dobrze, że tak robisz. Teatr rozwija umiejętności społeczne dziecka.
2. Staraj się już od początku ustalić jak najwięcej stałych (rola, rekwizyt, motyw muzyczny, ustawienie sceniczne ...), ogranicz wprowadzanie zmian do minimum.
3. Rola powinna być zaakceptowana przez dziecko.
4. Wprowadzaj sensoryczne elementy sceniczne (bańki, piórka, migające światła...).
5. Rozpocznij próby do przedstawienia wcześniej. Dużo ćwicz.
6. Daj czas dziecku na oswojenie się ze sceną, na której będzie występować.
7. Przyzwyczajaj do publiczności. Wprowadź na próby obserwatorów. Na generalnej próbie niech będą zaproszona szkolna publiczność, rodzice, dziadkowie.
8. Bądź przygotowany na wszystko, aby w porę odpowiednio zareagować.
9. Ciesz się radością dziecka.

Wykonała Alicja Mazurek klasa 6a